

ma põlletamisest ohvriks, sü ohvriks,
tanno ja roa ohvriks; need keif piddid
puhtad selge terwed ja ilma wiggata olle-
ma; seest need tähendasid ärra mis sug-
gune se õige pühha ja ilma süta talleke meie
õnnisteggia Jummalala Poeg piddi ollema,
kes ohvriks keige ma ilma pattude pärrast
ärratappetud. Se olgo ka teata, et ei
olnud igga mehhele lubba neid ohwid
fenna koggodusse tekki wia altari jure, sest
Jummal olli seadnud ühhe üllema preestri
ja muud preestrid kes sedda piddid tegge-
ma, neile olli Jehowa lubba annud alta-
ri jure liggi sada, agga ei mitte mu rah-
wale. Se es sinenne üllempreester olli
Mosesse wend Aaron ja need muud preest-
rid ollid ka poiad; need said Jummalala
fanna peal siina ammeti peale tõstetud.
Kui need sinatsed said ohwerdanud sedda,
mis nende kohhus olnud ohwerdada, ja
Aaron sai rahwast õnnistanud, siis näi-
tis

tis ennast Jehowa au keige rahwale, ja
tullose tulli Jehowa palle eest wälja, ja
põlletas ärra sedda mis altari peal olli.
Kui rahwas sedda näggid, hakkasid nem-
mad rõno pärrast õiskama, ja heitsid
silmi mahha, ja nenda luggesid nemmad,
ja tännasid Jummalat keige hea eest.

Kül olli Jummal jo kästnud kuida
temma tenistus piddi sama üllespetud;
agga Aaroni poiad Nadab ja Abihu ei
moistaud nenda mitte tehha; kui kästud
olli; sest nemmad wõtsid omma süttepan-
no ja pannid süssi siina sisse ja suitseta-
misse rohto siina peale, ja wisid woõrast
tuld Jehowa ette, ei mitte sedda tuld mis
altari pealt piddi sama woetud; siis tulli
tullose sealt tulle sambast wälja, ja põlle-
tas neid ärra. Nenda said need kaks
preestrit siina omma otsa.

Sel aial kui Jummal keif sugu käst-
sid Sinai mäe jures Israeli rahwale an-